

SVATÝ FRANTIŠEK Z ASSISI

Bud' pochválen, Pane, za všechno své stvoření!

Mladší školní věk (6 – 8 let)

Katecheze č. 2 z cyklu „Poznat Ježíše“

Úvod

Papež František ve své encyklice *Laudato si* píše, že svatý František je člověk, „který žil v jednoduchosti a v nádherné harmonii s Bohem, s druhými, s přírodou a se sebou samým.“ (čl. 10)

Představíme svatého Františka obrázkem z pracovního listu a dvěma příběhy z jeho života.

Pomáháme dětem, aby skrze události z jeho života mohly objevit hlubší význam, ke kterým nás vedou. Pro zopakování si můžeme nejdříve sami pustit některý z filmů o sv. Františkovi, které lze najít na internetu. Např. delší filmy *Klára a František* (2 díly na www.7den.cz), nebo *Bratr slunce, sestra luna* (<https://www.gloria.tv>; ve vyhledávání jako Film o životě sv. Františka) nebo kratší na www.ceskatelevize.cz v sérii Světci a svědci *Svatý František z Assisi* nebo tamtéž film O. M. Schmidta *Blázen z La Verny*.

Prostředí

Na velký arch kartonového papíru nalepíme zvětšený obrázek z pracovního listu.

Hra

Rozdělíme děti na dvojice, jeden z nich bude kůň a druhý rytíř. Rytířům můžeme dát na hlavy papírové čepice. Koně vytvoří kruh. Doprostřed něj položíme větší papírové mince, a to o jednu méně, než je ve hře dvojic. Poté začnou rytíři obíhat kolem koní. Za několik okamžiků zakřičíme: „Rytíři k pokladu!“ V tu chvíli musí každý rytíř doběhnout ke svému koni, podlézt pod jeho nohama a sebrat ze země jednu minci. Ta dvojice, která žádnou minci nesebrala, vypadává ze hry. Hra pokračuje dál stejným způsobem, ale v každém kole se rytíři a koně vymění. Hraje se do chvíle, kdy zůstává jen jedna dvojice.

Nástěnka a pracovní list

Hráli jsme si právě teď na rytíře, ale jeden velký svatý za svého mládí snil o tom, že se jím skutečně stane. Víte, kdo to byl? (Svatý František) Co všechno o něm, děti, už víte?

Na kartón napíšeme vše, co děti o sv. Františkovi řeknou. Poté vyprávíme první příběh.

Vlk

Jednoho dne František potkal blízko vsi Gubbio velkého a nebezpečného vlka, který napadal hospodářská zvířata i lidi. Oslovil ho „Bratře vlku, přestaň škodit, přestaň napadat zvířata a lidi! Oni ti odpustí, co jsi jim až dosud udělal, a na oplátku ti dají nažrat, když budeš mít hlad a nikde v lese pro tebe nebude žádná potrava.“ Takovými a podobnými

slovy František vlka napomínal a on různými pohyby hlavy, uší a ocasu dával najevo, že tomu rozumí. Spolu s Františkem pak odešel mírumilovně do města. Tam František lidem řekl o své smlouvě s vlkem, ale vyzval je, aby se i oni sami snažili žít spolu v míru. Lidé s touto nabídkou souhlasili a byli vděční, že mají mezi sebou Františka, který tak dobře celou záležitost vyřešil. Slíbili, že oni sami se polepší, a když jim vlk nebude škodit, budou ho živit. A tak tomu bylo dva roky až do doby, než vlk zemřel.

Svatý František nás učí, že podmínkou pro to, abychom mohli žít v míru, je třeba si odpouštět, vzdát se něčeho, co je naše, a také se o druhé starat. Říká vlkovi „bratře“, protože se cítí být sjednocen s celým stvořením, které poznává jako dar a projev velikosti Boží. Proto o něj musíme i my pečovat a chránit ho.

Malomocný

František dále vypráví, jak vždycky pociťoval „smrtný strach“, když viděl malomocné. Jednoho dne jel na koni a uviděl malomocného. Chtěl rychle zmizet, ale najednou v sobě pocítil novou sílu, která ho nutila seskočit z koně a jít mu naproti. Přišel k němu, objal ho, políbil a dal mu několik mincí. Vtom pocítil velkou radost. Od toho dne pak chodil často za malomocnými a pomáhal jim.

Políbit malomocného bylo pro Františka nemyslitelné, ale s pomocí Boží dokázal zapřít „sám sebe“ (Mk 8,34) a zvolit si v tu chvíli Boha. A tak se stále víc vzdával všeho, aby mohl být svobodný a miloval Boha bez omezení jako Stvořitele a Otce všech a aby miloval i své bližní – bratry a sestry.

V případě potřeby vysvětlíme stručně dětem, co je to malomocenství a co pro člověka společensky a zdravotně znamenalo.

Dokončíme pracovní list: na prázdné řádky napíšeme, za co všechno a za koho můžeme Pána chválit.

Modlitba

Znamení kříže

František krátce předtím, než zemřel, velmi nemocný a téměř slepý, složil nádhernou modlitbu *Chvalozpěv stvoření*. My teď můžeme také takový malý chvalozpěv vytvořit: zazpíváme vždycky refrén: „Laudato sii, o mi Signore“ (podle modrá Hosana 119), pak každý přečte to, za co by chtěl Pána chválit (viz PL), a znovu zazpíváme refrén.

Na závěr pak může každý zvednout své ruce k chvále a pomodlit se společně s ostatními modlitbu **Otče náš**.

Úkol

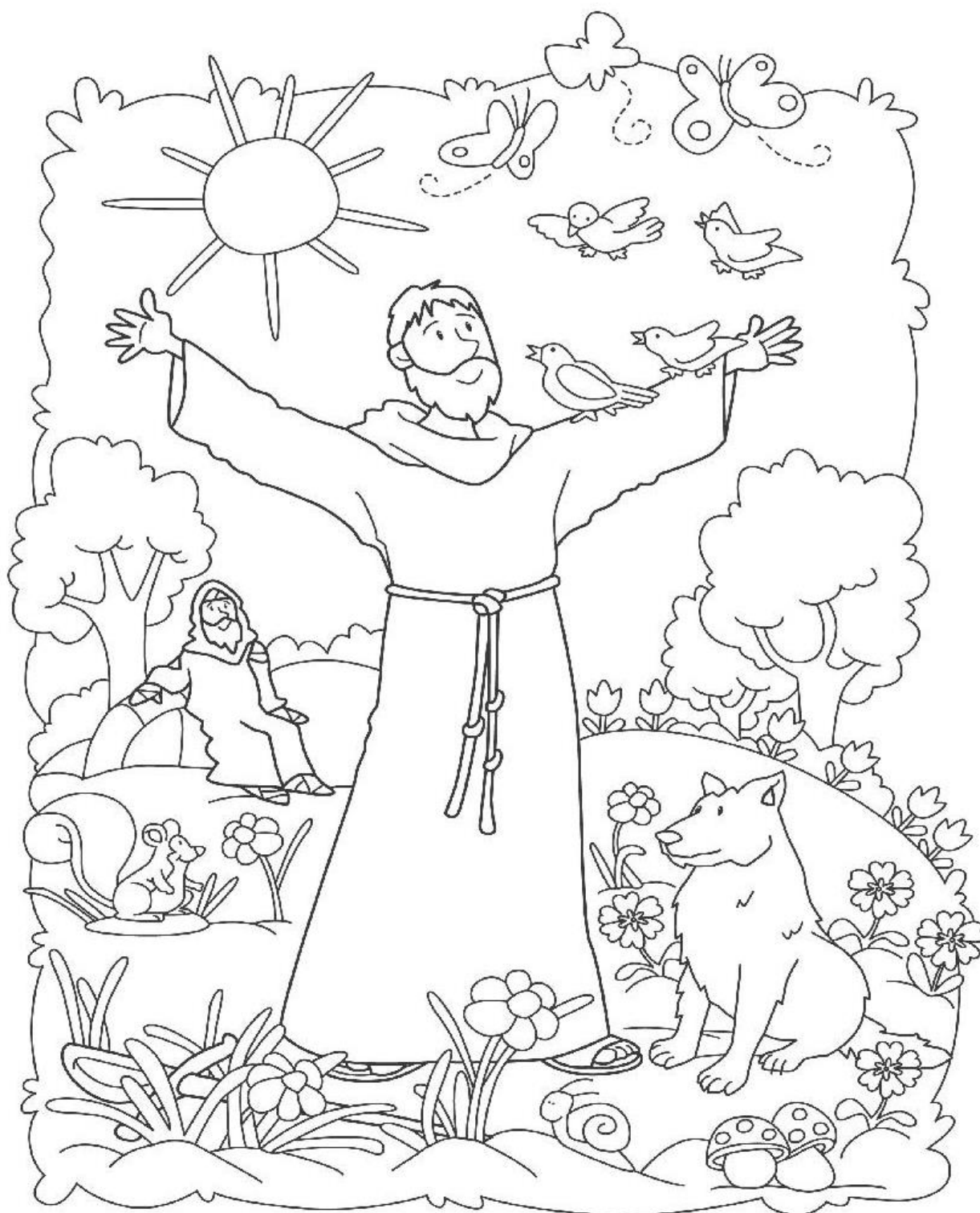
Budu mít otevřené oči, abych v událostech každého dne mohl rozpoznat Boží přítomnost a uměl za ni ze srdce poděkovat.

Autor: Ernesta Rossino.

S laskavým svolením nakladatelství Elledici překlad a úpravy z Dossier Catechista 2/2016 – 2017 David Žofák.

RYTÍŘ PŘEMOŽENÝ BOHEM

František našel svou slávu tak, že odhodil meč a usmál se na Pána.

ILLUSTRAZIONI DI BARBARA GALLIZIO

Chválím tě, Pane, za všechna stvoření, zvláště za...
